

Poština plačana v gotovini!

Ođmev iz Afrike

November 1936

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima priložo »Klaverjev misijonski koledar«. S priložo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Sveta Katarina Aleksandrijska, pokroviteljica »Zveze afriškega tiska«.

4. stran: Prvi nauki svete vere iz očetovih ust. Zamorčeka pazljivo poslušata.

Ne bomo pozabili naših dragih rajnikih!

Ampak vpisali jih bomo

v Mašno zvezo za Afriko.

Tudi sebe in svoje sorodnike bomo vpisali v to mašno zvezo.

300 svetih maš

se bere vsako leto za člane mašne zveze, bodisi žive ali mrtve. — Članarina za vsako osebo znaša 5 Din, in sicer se plača enkrat za vselej. — Prosimo, pošljite na naslov:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1

Brez katekizmov ne gre, ne tu, ne tam v Afriki!

Družba sv. Petra Klaverja tiska katekizme v zamorskih jezikih in jih brezplačno pošilja afriškim misijonarjem.

Kdo ne bi podaril ubogemu pogančku takega »vodnika k sveti veri«? Katekizem v zamorskem jeziku stane 25 Din. Blagoslov pade nazaj, da se ohrani sveta vera v domovini. Zato stori dobrotnik misijonov dvakratno dobro: širi božje kraljestvo v poganski deželi in utrjuje sveto vero v domovini.

Družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone.

St

Veselje zamorčkov, ko so prejeli katekizme, poslane od Družbe sv. Petra Klaverja.

Sveta Katarina Aleksandrijska, pokroviteljica „Zveze afriškega tiska“.

Zveza afriškega tiska, katero je ustanovila služabnica božja Marija Terezija Ledóchowska eno leto pred svojo smrtjo, ima namen, brezplačno tiskati in pošiljati afriškim misijonarjem katekizme, zgodbe sv. pisma, molitvenike in druge nabožne knjige, ki jih rabijo misijonarji za širjenje svete vere. V teku zadnjih 10 let je ta ustanova napravilo veliko dobrega za širjenje božjega kraljestva v Afriki.

Zvezo afriškega tiska vodi Družba sv. Petra Klaverja. Njen član postane vsak vernik, ki prispeva letno večjo ali manjšo vsoto za tisk katekizmov v afriških jezikih. Že papež Benedikt XV. se je o Zvezi afriškega tiska zelo pohvalno izrazil ter je pristopil kot ustanovni član. Tudi je podelil vsem članom te zveze mnogo popolnih in nepopolnih odpustkov. Da bi ta prekoroštna ustanova čim bolj

procvetala in rodila prav mnogo sadu za rešitev duš, so jo postavili pod pokroviteljstvo in varstvo velike afriške mučenice, sv. Katarine Aleksandrijske. Ta svetnica je s svojim modrim govorom spreobrnila stotine poganskih modrijanov. Njena beseda je bila tako prepričevalna in globoka, da je vse porazila. Spreobrnilo so se k veri in prejeli z njo vred venec mučeništva.

Sveta Katarina Aleksandrijska, prosi za nas in za naše črne brate!

(Odpuška 100 dni vsakokrat.)

Vesele vesti iz Afrike.

V tiskarnah Družbe sv. Petra Klaverja natiskajo vsako leto več tisoč najrazličnejših knjig za misijone: katekizmov, molitvenikov in učnih knjig, in to v raznih afriških jezikih. Leta 1933 so natiskali okoli 85.000 izvodov, leta 1934 148.000 izvodov in leta 1935 pa 171.000 izvodov. Vsako novo pošiljatev teh knjig sprejmejo v Afriki z velikim veseljem in navdušenjem.

Škof Fleischer, apostolski vikar v Mariannahillu, piše:

»Prvih deset izvodov »Življenja svetnikov« smo pravkar prejeli. Bil sem prijetno presenečen, ko sem odvil ovitek in vzel iz njega prekrasno knjigo. Nisem pričakoval kaj takšnega! Zdaj ne vem, kako bi dokazal svojo hvaležnost. Najlepša zahvala in najboljše plačilo za ves trud bo vsekakor to, da bo knjigo prebralo in vzljubilo tisoč in tisoč ljudi, in da se bo vsebina knjige marsikomu vcepila globoko v srce. Ta knjiga bo prav gotovo postala dragocena ljudska in družinska knjiga v najlepšem pomenu besede. Semeniščniki, družba domačih bratov in sester bo črpala iz nje marsikateri koristen nauk in si utrdila vero v svoje vzvišeno poslanstvo. Knjiga bo romala iz roda v rod naprej in bo gotovo imela globok, uspešen učinek na vse tukajšnje versko življenje.«

P. Kendal S. J. iz Salisburyja, Rodezija, piše:

»Prilagam potrdilo o prejemu 25 zabojev »Rupenyu« (molitveniki, pevske in evangelijske knjige). Naročeno mi je, naj se v imenu našega apostolskega vikarja, našega superiorja in vseh misijonarjev, ki delujejo v našem vi-

kariatu, za ta dragoceni dar najiskreneje zahvalim. A kakor je vaše darilo dragoceno in bo rodilo velik blagoslov, se vendar zavedamo, da je to komaj drobec vse božje dobrote in milosti, ki je bomo še deležni kot sadu nešteti molitev in žrtev naših dobrotnikov za blagor misijonov.«

Misijonar p. Dames iz Mill Hilla piše:

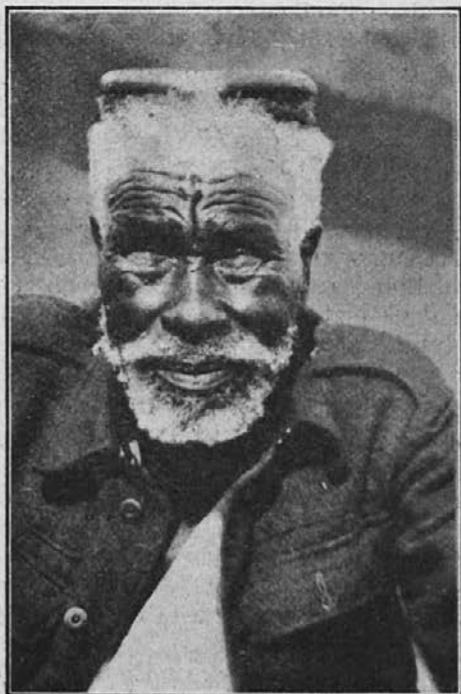
»Ne morem vam svoje radosti in hvaležnosti izraziti v besedah — za poslano knjigo »Omukwano« (mladostne zgodbe o Zveličarju kot prvo berilo), ki ste jih natisnili za Uganda-misijon. Prepričan sem, da se bo s pomočjo teh knjig mnogo otrok približalo pravi veri. Razložil bom učencem pomen teh knjig in jim položil na srce, naj pred vsakim šolskim poukom molijo za svoje dobrotnike, sam pa bom v znak zahvale daroval pet sv. maš.«

P. Maks Donders, beli oče v misijonu Irambo, vzhodna Afrika, piše:

»V moje največje veselje so dolgo pričakovani zaboji s katekizmi v kinyakuza jeziku danes dospeli. To so prve knjige v omenjenem jeziku, ki so bile poslano v deželo s 150.000 do 200.000 prebivalci. Doslej nismo imeli prav nič tiskanega, s čimer bi si pouk mogli olajšati. Zdaj imamo najvažnejše.

Knjige so lepo tiskane in opremljene in tudi vezava je okusna in močna. Visoko so prekosile naše pričakovanje. Mislim, da mi ni treba še posebej poudarjati, kako smo vam hvaležni za prekrasno darilo! Z lastnimi sredstvi si takšnih knjig nikoli ne bi mogli nabaviti. Bog blagoslovi vaš trud in vaše žrtve! Naj se pomožne misijonarke tolažijo, če ne delujejo direktno tukaj v Afriki: njihovo delo je prav tako, če ne še bolj dragoceno kot naše. Knjige, ki nam jih pošiljajo, govorijo vedno in povsod svoj nemi jezik, pa čeprav se misijonar poslovi od postaje in odide drugam.«

Takšnih veselih vesti in zahval bi lahko navedli še več... Zdaj pa drugo stran medalje! Prošnjam vseh misijonarjev za tisk njihovih rokopisov pač ni lahko ustreči, kajti izdaja vsake knjige mnogo stane, ker je Klaverjeva družba navezana zgolj na darežljivost svojih misijonskih prijateljev in dobrotnikov. Kako važna in dragocena je vsaka takšna knjiga — katekizem, življenje svetnikov itd. — v rokah spreobrnjenca! Pomaga mu, da svojo vero ohrani in še druge pridobi zanjo. Zato iskreno prosim novih darov za tisk afriških misijonskih knjig **Družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone, Ljubljana, Metelkova 1.**

102 letni starček se pripravlja za krst.

Piše misijonar iz Empandenije v Rodeziji.

Mcilikaci je pred dobrim polstoletjem opustošil široke pokrajine dežele Matebeli. Njemu je sledil Lobengula, ki je v vojni z Angleži izgubil svojo oblast. Prišla je nova doba. Stari junaki, ki so nekoč z Mcilikacijem prišli od juga, so drug za drugim legli v grob, samo eden je ostal, Lobengulov brat. Ena izmed njegovih vnukinj je bila prva sestra Otok sv. Terezike. Njen brat je katoliški učitelj. Morda je molitev Lobengulovih vnukov in vnukinj pomagala, da se je v njegovem srcu začelo buditi hrepenenje po nebesih in sv. krstu.

Lobengula je zdaj star že 102 leti, uči pa se verouka in molitvic kot otrok. Težko mu gre, a vztrajnost in potrpežljivost mu pomagata preko zaprek. Z vso pazljivostjo posluša nauke patra misijonarja. Nikoli ne reče, kot rečejo

drugi stari pogani: »Prestar sem že za učenje!« Njegova najiskrenejša želja je, da bi ga ljubi Bog nekoč poklical k sebi v nebesa.

Po stopinjah apostolov.

P. Ferdinand Fichtner, misijonar benediktinec v Vzh. Afriki, piše:

Na misijonskem dvorišču čaka osem krepkih mladeničev s kuharjem na čelu, opravljenih za potovanje. Ob nogah na tleh jim leže kovčegi in zavoji. Čakajo na misijonarja. Glejte: prav sedaj je stopil, pripravljen za pot, iz misijonske hiše.

»Yote tayari?« (Ali je vse pripravljeno?)

»Ndio bana, yote tayari.« (Da, gospod, vse je pripravljeno.)

»Mizigo jun, haya fafari!« (Dvignite breme in krepko naprej!)

Misijonar zapiska na signalno piščalko, da gre skozi ušesa, mišičaste roke fantov zgrabijo zavoje in si jih oprtajo na hrbet, ali pa na glavo vrh turbana. Rogovi zatrobijo v sveže jutro, da odmeva od gorovja Ubena. Misijonarja se poslovita s prisrčnim »Kwa heri ya kuonana!« (Srečno in na svidenje!) Dolgo še stoji misijonski predstojnik na verandi in posluša, kako harmonično trobijo rogovi nosačev ter se njih glasovi prelivajo v veselo koračnico. Potem gre v misijonsko cerkvico in priporoči Kralju v tabernaklju svojega misijonskega tovariša, da bi imel mnogo sreče in blagoslova na oddaljeni misijonski postaji v deželi Mahanje.

Res: koračnica rogov lepo odmeva zunaj v prosti naravi takole ob hladnem jutru. Toda v vroči Afriki se potuje drugače ko v hladni Evropi. Zdaj je vroči mesec november in o hladu ni sledu, kajti sedaj se je začela Kiangazi (= vroča doba). Ob tem času potovati ni prijetno, ker ne hiša ne drevo ti ne nudi hladilne sence. Sončni žarki padajo navpično in žgó, žgó. Od 11. ure dalje skoraj ni prestatati zunaj. Zrak miglja in blesketa od sončne pekočine. Moji nosači zdihujejo in komaj premikajo noge, ker so jim v razbeljenem pesku razpokale kakor jabolka na ražnju.

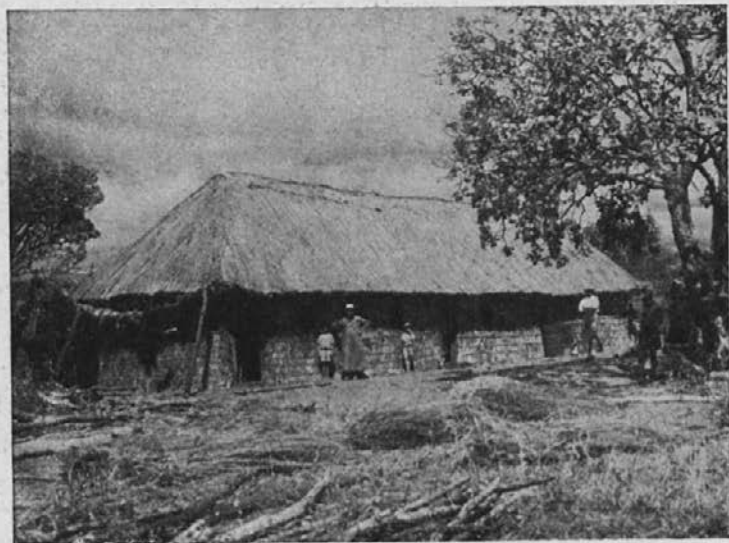
Zato pa temu primerno uredimo čas za potovanje. Ako so šole, kamor potujemo, v razdalji 7, 8 ali 9 ur, vstanem zjutraj ob 2 in zbudim svoje zaspane nosače; največ-

krat jih moram s silo spraviti pokonci. Šotor razderejo in povežejo vse potrebno v culice. Potem zakurijo velik ogenj; les za to v Afriki nič ne stane, treba ga je kar po tleh pobrati. Kakor veliki kresovi gore ognji v polkrogu in razsvetljujejo noč. Oltar postavimo in v svitu ognjev darujem mašo. Okrog oltarja kleče katehisti in učitelji z učenci, za njimi drugi kristjani. Molijo rožni venec in se pripravljajo na prejem sv. obhajila. Čeprav je še zelo zgodaj, jih spanec mine in ti dobri kristjani, stari in mladi, so zamaknjeni v svete obrede.

Zdaj pa dalje! Ako ni lune, potem nese eden veliko svetilko naprej, drugi mu sledijo v vrsti. To je potem kakor velika karavana, ki se vleče skozi pojoč in cvrčec gozd, kajti tropska noč ni mirna, kot je nordijska v Evropi. Preden začne sonce žgati, smo obhodili že dve tretjini dnevnega pota; zadnja tretjina bo najhujša, tu bodo moči naposled čisto izčrpane. Tropska čelada je zunaj vsa razbeljena, znotraj pa se nabira žgoči znoj, ki naposled prodre ob robovih na dan in reže misijonarja po čelu in licih. Vse telo je naposled, ko da se je skuhalo v kropu. Obleka je premočena do zadnje nitke. V sencih kljuje, kri vre po žilah, srce tolče kot kladivo, žeja je ožgala grlo in ustnice, dremota léga na ude, tako da je človek kakor v vicah. Oko je slepo za naravne krasote, gozdnih živali, ki beže preko pota, niti ne zapazi. Dvolitrska steklenica, ki sem jo bil napolnil z vodo, je že zdavnaj prazna. O, ko bi človek prišel zopet do sveže vode!

Dospemo do velike reke. Voda je čista ko kristal, da se vidi pesek na dnu; toda piti je ne moreš: prevroča je. Ako bi jo pil, bi si žejo še povečal. Izkopljem se v vodi, a sem potem še bolj utrujen in še bolj se potim ko prej. V prsih me žeje in duši. Kaj bi dal za kozarec hladne vode, za prgišče snega, da bi si nekoliko ohladil usta, jezik, grlo. Niti spomniti se ne smem na bistro in mrzlo studenčnico doma! Mislim si: kako grozno mora biti v peklju ob prenašanju žeje in vročine...

Toda na svetu tudi najhujša stvar le nekaj časa trpi. Že se bližamo cilju. Noge le še vlečemo za seboj. Zagledamo od daleč strehe prvih hiš. O, kako zavriskajo moji nosači ob tem veselem pogledu! Gotovo Izraelci niso bolj vriskali, ko so videli, kako se podira zidovje Jerihe pred njihovimi očmi. Odložimo breme in poležemo po tleh. Domačini nam postrežejo z domačim pivom. Kako to hladi! Utrujeni udje se zopet poživé, spanec nam zapre trudne oči, vse muke dneva so pozabljene...

Misijon Srca Jezusovega v Irambo.

Pomagajte nam,

da preprosimo Boga, da pošlje delavcev v svoj vinograd. Tako piše sestra Florentina iz misijona Olivet v Basutolandu. — Res: ako bi nam bilo več moči na razpolago, bi misijonsko delo bolje uspevalo.

Na praznik Kristusa Kralja smo imeli 1000 sv. obhajil. Kakšno ogromno delo je to za enega samega duhovnika, ako mora vso to množico sam spovedati! Res da bomo dobili letos 5 novih patrov, a ljubi Bog nam je vzel dva še mlada misijonarja. On sam vé, zakaj!

Zahvala

Dobri Bog naj povrne v obilni meri vsem dobrotnikom, kar so storili za naš ubogi misijon. Ubogi zamorci Tembus, otroci in odrasli, v hvaležnosti sklepajo roke k Bogu. Tudi me sestre prosimo Boga, da z največjimi milostmi podpira širo Družbo sv. Petra Klaverja.

Sestra M. Amata,
misijonska sestra Dragocene Krvi,
Mariannahill.

Strežniki in strežnice iz misijona Osiomo, ki so sami tudi gobavi.

Za bolnike, ki jih Jezus tako ljubi.

Sestra Salvatoris iz kongregacije Dragocene Krvi piše iz Marijine bolnišnice pri Mariannahill-u:

Tu v domači bolnišnici je sedaj mnogo bolnikov. Bilo bi prostora še za več, ako bi jim mogli dajati hrano in oskrbo zastonj. Tu je namreč vse silno drago, ker bolnišnica nima svoje zemlje, zato je treba vse kupiti, in to ni kar tako. Stroški za hrano, perilo in posteljnino, za obveze in zdravila so tako veliki, da nas resno skrbi, kako bomo vzdržali.

Zato vas prav lepo in otroško prosim: pošljite nam kaj, bodisi posteljnino ali perilo, obveze, zdravila, odeje ali pa denar za brezplačno posteljo. Ta bi stala 25 funtov za eno leto. Morebiti je kak blag dobrotnik, ki bi spravil skupaj to vsoto. Tako bi marsikakemu zamorcu pomagal dušno in telesno. Koliko duš rešimo tu v bolnišnici. Lani smo dve postelji lahko oddajali zastonj, letos nobene.

Kdor hoče napraviti vsaj enemu zamorčku veliko veselje, naj mu daruje katekizem, ki stane 25 dinarjev.

Vsak torek

darujejo člani Družbe sv. Petra Klaverja sveto mašo v čast sv. Antonu Padovanskemu in ga prosijo, da bi uslišal prošnje in zadeve ljubih dobrotnikov afriških misijonov.

Žalostna vest iz Lire.

Piše p. Serafino, od Očetov presv. Srca.

Zdi se, da mora biti naša misijonska postaja Lira bolj preizkušena v nadlogah ko vsaka druga v našem vikariatu. Toda, križ pelje do zmage, zato bo tudi ta misijon prej ali slej žel lepe uspehe. Nova nesreča nas je zadela: preteklo noč je pogorela naša kuhinja in shramba, napolnjena z jedili. Vzrok je neznan. Škoda znaša približno 500 šilingov. Z zaupanjem se obračamo do vas in vas prosimo za kak mili dar.

Sovražniki Kristusovi nam nesrečo privoščijo; mi pa trdno zaupamo v Boga, čigar roka se ni skrajšala. Tudi naši dobrotniki se bodo zganili spričo naše nesreče. Mi pa bomo molili zanje.

Kratka misijonska poročila.

Msgr. Lerouge, apostol. vikar francoske Guineje. Jaz vedno bolj zaupam na grofico Ledóchowsko. Za gotovo sem prepričan, da bom po njeni priprošnji prejel daril, ki se jih niti ne nadejam, in da bom z njimi dovršil našo cerkev. Žal, da je do tega še daleč. Pa navzlic križi naše delo napreduje. Črnih maš-

nikov še nimamo, ker bo najstarejši domačin semeniščnik šele konec leta prejel višje redove. Naše sestre domačinke nam mnogo pomagajo. Bomo jih še bolj izobrazili, kakor hitro nam božja Previdnost pošlje več misijonskih redovnic.

P. Parivisi, Moyo. Tisočkrat vam Bog povrni, da ste nam poslali štiri zavojce zdravil. Naše sestre si niso več mogle pomagati, ker jim je bila vsa zaloga zdravil pošla. Ali ni res delo božje Previdnosti — vaša pošiljatev. Ko bi vi vedeli, koliko bolnikov vsak teden prihaja k nam! Dve sestri sta odločeni za bolnike: ena za moške, druga za ženske. O priliki bolezni moremo marsikoga pripraviti na sv. krst, zlasti otroke in stare. Ljudje imajo zaupanje le do naše bolnišnice. Od vseh strani prihajajo na injekcije in po zdravila. Uspehi so pa tudi zelo povoljni.

Te dni sem moral zvišati število katehistov na raznih mestih, ker se bodo v kratkem protestantje naselili v teh krajih. Prosil sem našega apostolskega prefekta za večjo denarno podporo tukajšnjemu kraju, ker ne moremo več sha-

jati ne patri ne sestre ne naših 500 gojencev in 70 katehistov. Pa mi je preč. predstojnik odpisal, da mi ne more nič poslati, ampak mi bo moral podporo še znižati...

Hrepeneč stegujem roke k vam za pomoč. Prosim, usmilita se našega revnega ljudstva.

P. Fr. Tremmel, White Waters, Transvaal. Kako smo veseli lepe kadilnice. Prvič smo jo rabili o priliki prvega petka. Letos bomo opravili tudi obrede velikega tedna in bomo tedaj kadilnico zelo rabili. Ze se pridno vadimo, da bo lepše šlo. Velikonočno svečo bomo šele dobili; neki moj sošolec jo je plačal. V misijonski zakristiji izprva vsega manjka. Lani ste mi nabavili monštranco in cerkveno perilo. Mnogo nam še manjka, zlasti svečnikov in lunule s posodico za veliko sv. hostijo. Naš tabernakelj je namreč zelo majhen.

Misijonska potovanja v Južno-vzhodni Afriki.

Po poročilu preč. o. Dohren, O. M. J.

Naj vam nekoliko opišem naša misijonska potovanja, ki so pogosto združena z velikimi naporji in pomanjkanjem. Najsi pripeka vroče afriško sonce ali divja nevihta in razsaja vihar, v dežju in občutnem mrazu, duhovnik, misijonar se ne sme ustrašiti pota. V svojem vozičku, ki ga vlečejo voli, in kjer ima spravljen tudi prenosni oltar s potrebno mašno opravo, potuje dan na dan čez brezmejne pustinje, iskajoč duš za nebesa. Večkrat minejo dnevi, preden dospe do človeških bivališč. Sam se nahaja s svojim gonjačem, sam s svojo živinico na širni planjavi. Tedaj lahko premišljuje v tihi samoti božjo vseмогоčnost in veličastvo. Dalje, vedno dalje, zaviti v oblake prahu, do kraja, kjer ga hrepeneče čakajo njegove ovčice, črni kristjani, ki že dolgo niso imele priložnosti prejeti sv. zakramente.

Tu potem kar na prostem, če le mogoče pod kakim drevesom, postavi oltar. Kristjani prihite, da pozdravijo duhovnega očeta ter si v sv. spovedi očistijo duše. Pod

milim nebom jim nato pri sv. maši deli kruh življenja, krščuje katehumene in blagoslavlja poroke. Pozno zvečer se vsi zbero okrog velikega ognja, ob čigar svetlobi je tako prijetno, in krščanski nauk se prične. Nato molijo in pojo sv. pesmi. Misijonar kot dober oče z veliko potrpež-

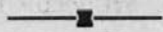
Afriška okolica s palmovimi nasadi.

ljivostjo posluša razne pritožbe in prošnje svojih duhovnih otrok ter jih rešuje s krščansko ljubeznijo. — V zimskem času je mraz večkrat prav občuten; zlasti zgodaj zjutraj, ko duhovnik v ledeno-mrzlem vetru opravlja presv. daritev in komaj čuti sv. hostijo v roki, ko obhaja svoje vernike. Tako gre dan za dnem; kajti radi velike oddaljenosti trajajo ta potovanja po 5—6 tednov. Na ta način sem prepotoval 30.000 milj samo z vozom, ne vstevši daljnih potov peš in na konju. Prenočujem izvečine na vozu ali

kar na tleh, v pesku, nad seboj prelestno južnoafriško zvezdnato nebo, v varstvu božjem in svojega angela varuha. Ker na potu ni nobenega gostišča, treba potrebni živež imeti s seboj: kruh, surovo maslo, sladkor in kavo ter vrečo koruzne moke. Ko pride čas kosila, nabereva s strežnikom suhih drv in zanetiva ogenj ter pristaviva posodo z vodo, ki jo voziva v sodčku s seboj. Kmalu je koruzni močnik gotov, ki tekne lačnemu bolj kot bogatinu izbrana slaščica. Črna kava nadomesti juho in gasi obenem tudi žejo. Godi se nam kot Izraelcem v puščavi; tudi mi potujemo po dnevu v oblaku prahu in ponoči gledamo žareči steber, ker ob svitu ognja učimo svoje ovčice.

In potovanje ob zimskem, deževnem času, to je šele naporno! Preprosta jadrovina, razpeta čez voz, daje edino zavetje pred dežjem, točo in mrazom. Ker daleč na okrog ni nobene strehe, je ubogi duhovnik izpostavljen vsem vremenskim nezgodam. Blisk sledi blisku, grom in tresk, zdaj od daleč, zdaj zopet v neposredni bližini; strašne so radi velike vročine južnoafriške nevihte. Misijonar s svojim spremljevalcem sedi medtem pod platneno streho in potrpežljivo čaka, da se razsajajoče naravne sile zopet pomirijo. Toda po takih nalivih ni mogoče najti suhih drv in torej tudi ne misliti na kuhanje skromnega kosila, najsi tudi želodec še tako nemilo zahteva svojih pravic. Najboljše je v takih slučajih, da vzameš v roke evangelij in čitaš poglavje: »Jezus pa je bil od duha peljan v puščavo... in ko se je postil 40 dni in noči, je bil lačen.« — Ampak kadar Bog zahteva take žrtve, smemo biti zagotovljeni, da je zato v bližini naklonil kaki duši posebne milosti; in to je za duhovnikovo srce najlepše plačilo, najslajša tolažba.

Nič prijetnejše ni misijonarjevo potovanje v vroči poletni dobi s strašnim neurjem in silnimi viharji, ki cele pokrajine zagrinjajo v oblake peska in prahu. Izročeni v milost in nemilost neznosni soparici in pekočim sončnim žarkom, išče sence in hladu pod vozom, da se vsaj nekoliko okrepeča. Tudi žeja ga neznosno muči; kajti v celi pokrajini večkrat ne najdeš druge vode kot kako slano mlatkužo. Tako je misijonarjevo apostolsko potovanje. Toda hvala Bogu, duhovnik in dušni pastir ve, čemu prenaša te napore. Saj pač gre za rešitev neumrjočih duš, za katere mu ni pretežka nobena žrtev.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo v neki važni zadevi in se ji še nadalje priporočam.
T. V. Ukve.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji za prejeto milost in zadobljeno zdravje.
A. K. Ljubljana.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.
N. N. Škofja Loka.

V neki zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Iskreno se ji zahvalim.
M. Z. Zagorje ob Savi.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dvakratno uslišano prošnjo, v zahvalo pošiljam dar za zamorčke.
N. N. Ribnica.

V težki operaciji sem se zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bil uslišan. Sedaj sem zdrav ter se ji tisočero zahvalim. Priporočam se še nadalje njenemu varstvu.
P. A. Bigovec.

Zahvalim se Mariji Tereziji za ozdravljenje hude rane na roki. Naj še prosi zame.
K. F. Primskovo.

Veliko zahvalo izražam pokojni grofici Mariji Tereziji, ker sem bila uslišana na njeno priprošnje. Še se ji priporočam v neki važni zadevi.
Marijina družbenka v Beli Krajini.

Prisrčna zahvala Mariji Tereziji za pomoč v neki zdravstveni zadevi. Še za naprej se ji priporočam v raznih zadevah.
A. B., Ljubljana.

V boleznih in neki službenih zadevih smo se z devetdnevnicami zatekli k Mariji Tereziji in smo bili uslišani.
M. J., Slatina Radenci.

Iskreno se zahvaljujem božji služabnici Mariji Tereziji Ledochowski za uslišano prošnjo v neki zelo težki zadevi. Zaupno sem se z devetdnevnicami zatekla k njej in obljubila botrinski dar za krst zamorčka, kar danes z veseljem izpolnjujem. Priporočam se ji še nadalje v neki zelo resni zadevi.
M. K.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje pošiljam misijonski dar. Priporočam se ji še nadalje.
M. Maurin, Škofja Loka.

V neki važni zadevi sem se priporočala služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. Še se ji priporočam. R. R., Teharje.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v neki važni družinski zadevi in jo prosim še nadalje pomoči.
A. B., Črnomelj.

Mariji Tereziji Ledóchowski se zahvalim za dobljeno pomoč in uslišano prošnjo.
H. W. Polzela.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje. Priporočam se ji še nadalje. M. R., Dobrova.

Srčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za prejete dobrote in se ji še nadalje priporočam v vseh dušnih in telesnih potrebah.
F. U. Egipt.

Moja žena si je zaradi groznega zobobola dala odstraniti zob. A bolečine niso ponehale, temveč vedno bolj naraščale. Lice je zateklo tako hudo, da 5 dni ni mogla odpreti ne ust, ne levega očesa. Zelo nas je skrbelo, kaj bo. Zatekli smo se v molitvi k služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski. Privezali smo njeno podobico na otečeno lice. Čez pol ure sta se napravili na licu dve odprtini, iz katerih je začel teči gnoj. Drugi dan je bila žena popolnoma zdrava. Prisrčno se zahvalimo služabnici božji za izkazano pomoč in prosimo javne objave v »Odmevu«.
J. Pergomaš, Belgija.

V zelo hudi bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in bila sem uslišana. Iskreno se ji zahvalim in še nadalje priporočam.
K. T. Jurklošter.

Dolžnost me veže, da se javno in najiskreneje zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno ljubo zdravje in se ji še nadalje priporočam. Prosim objave v »Odmevu«.
E. R. Juvanec.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske smo bili pred kratkim, kakor tudi poprej večkrat na prav hiter način uslišani. Prisrčno se ji zahvalimo in pošiljamo v ta namen botrinski dar zamorski deklici na ime »Marija«. Družina Češnova, Francija.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo.
T. B., Ljubljana.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje v hudi bolezni ter se ji še nadalje priporočam.
F. K., Poklek.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo:
A. V. Vogerče pri Pliberku, v važnih dušnih zadevah. — N. N., Srednja vas, za ljubo zdravje. — K. F., Šiška, za spreobrnjenje neke osebe. — I. Ž., Bočna, v važni zadevi in za ljubo zdravje. — J. M. P., Podsreda, za ljubo zdravje in božji blagoslov. — M. R. v važni zadevi. — F. R., Hinje, za ljubega sina, da bi se spet vrnil domov. — M. V., Bled, za ljubo zdravje in v neki zelo važni zadevi. — N. N., za ljubo zdravje na očeh. — R. R., Gor. Lendava, v neki zadevi. — M. L. Stajersko, za dušni mir in za spreobrnjenje neke osebe. — M. H., Beltinci, za srečen izid v neki važni zadevi. — Š. F., Pristava, za ljubo zdravje. — A. S., K., v neki težki gmotni zadevi, za zdravje družine in božji blagoslov. — M. Š., Moste, za uslišanje in božji bla-

goslov. — K. F. Primskovo za ljubo zdravje. — S. L., Sv. Križ, za ljubo zdravje moji ženi in sebi. — C. K., Domžale, za zdravje otroku. — V. K., Serče, za ljubo zdravje. — Š. K., za božji blagoslov, mir in srečo pri družini. — C. H., Laško, v neki posebni zadevi.

Naše cerkvene slavnosti.

Praznik Marije, Matere dobrega sveta. Dne 3. maja smo obhajali god naše nebeške zaščitnice in varuhinje, Marije Matere dobrega sveta. V cerkvi presv. Srca Jezusovega je bila ob pol 8 sv. maša z blagoslovom. Popoldne ob 5 misijonska pridiga, katero je imel veleč. g. misijonar Mihael Klančnik. Z gorečimi besedami je vnel g. govornik srca vernikov, ki so v obilnem številu prihiteli k lepi pobožnosti. Posebno je poudarjal veliko potrebo in pomanjkanje afriških misijonov. Božje njuje zore, klasje se klanja od teže zrelega zrnja, a manjka sredstev in misijonskih delavcev. Dolžnost vsakega kristjana je, pomagati misijonom. To storimo v prvi vrsti z molitvijo, potem z darovi in s tem, da se naročamo na misijonske liste. Naj omenim »Odmev iz Afrike« in »Zamorček«, katerega izdaja Družba sv. Petra Klaverja. Ne strašimo se pred krizo časa. Vsi misijonski darovi pridejo nazaj v blagoslov domovini. Poglejmo služabnico božjo Marijo Terezijo Ledóchowsko, kako se je vsa žrtvovala za čast božjo in rešitev duš. Kljub svojemu rahlemu zdravju je toliko dobrega storila za afriške misijone, zato, ker je poslušala dober svet Marije Matere dobrega sveta. Ta apostolska duša si je izbrala za geslo izrek sv. Dionizija: Med vsemi božjimi deli najbolj božje je, sodelovati za blagor duš!

Po pridigi so bile slovesne pete litanije z ljudskim petjem in sv. blagoslov. Najlepše Marijine pesmi so donele pred prestol Majniške kraljice. Vrnili smo se domov polni nove misijonske gorečnosti in vneme.

Praznik sv. Petra Klaverja. Dne 9. septembra v cerkvi sv. Jožefa ob 6. uri zjutraj sv. maša z blagoslovom v čast velikemu apostolu zamorcev, svetemu Petru Klaverju. Po sv. maši se je dajala vernikom v poljub svetnikova svetinja.

Dne 13. septembra, v isti jezuitski cerkvi, ob 6. uri zvečer pridiga, katero je imel veleč. g. ravnatelj Josip Jagodič. Veleč. g. govornik je posebno poudarjal važnost in potrebo za misijone moliti. Molitev je tista velemoč, ki prikličje božjo milost z nebes in omečča srca poganov in vernikov, da sprejmejo nauke sv. vere in se spreobrnejo k Bogu. Vse z molitvijo, nič brez molitve. Če to velja že za vsako drugo podjetje, koliko bolj še za najvažnejše delo na svetu: za rešitev neumrljivih duš.

Danes ni vsak v položaju, darovati poljubno za misijone, kot je to storil morda v prejšnjih časih. A eno sredstvo, da pomaga misijonom, mu ostane vedno: molitev. Nihče ni tako reven, da bi ne mogel za misijone moliti. Že za apostolskih časov je bila molitev najkrepkejše sredstvo razpršiti temo nevere in poganstva. Istega sredstva so se posluževali misijonarji poznejših časov. Te velemoči se je poslužil tudi sv. Peter Klaver, veliki apostol zamorcev. Cele noči je premolil. Bog je to gorečnost čudežno poplačal in blagoslovil. Nad 300.000 zamorskih sužnjev je sv. Peter Klaver krstil z lastno roko. Zato molimo tudi mi za misijone. Naša molitev naj bo goreča in vztrajna, da bo kmalu ena čreda in en pastir!

Po pridigi so bile lavretanske pete litanije z ljudskim petjem. Vse je pelo kot iz enega srca. Nato slovesni blagoslov z Najsvetejšim. Po blagoslovu se je spet dala vernikom svetnikova svetinja v poljub. Podoba svetnikova je bila okrašena z zelenjem in lučkami. Misijonska pobožnost je bila dobro obiskana. Velika cerkev sv. Jožefa je bila domalega polna.

Vsem, ki so prihтели, da počaste apostola zamorcev ali so na kakršenkoli način pomagali k slavnosti, izrekamo naš pristrčni Bog povrni! Molimo, žrtvujmo in delajmo za rešitev Afrike, kjer še toliko poganov čaka na našo pomoč!

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški školje in misijonarji

Letno 500 svetih maš.

Letna naročnina »Odmeva« znaša . . . Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—.

Misijone ljubečim dušam.

Gospodične z višjo šolsko izobrazbo in znanjem več jezikov, ki želijo vse svoje življenje posvetiti delu za rešitev duš naših ubogih črnih poganskih bratov in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, morejo vstopiti v misijonski zavod Družbe sv. Petra Klaverja. Starost 16—24 let. Narava zdrava in vesela. V gotovem številu se sprejemajo tudi dekleta z nižjo šolsko izobrazbo. Prošnje za sprejem je treba poslati vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja.

Natančnejša pojasnila o tem poklicu vam nudi knjižica »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. Cena Din 4.50. Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Popolni odpustek.

Za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji: Dne 30. novembra, praznik sv. apostola Andreja.

Toplo priporočamo :

Klaverjev misijonski koledar 1937.

Cena 5 Din. Kdor naroči 10 izvodov, dobi enega v dar.

Misijonski koledarček za mladino 1937.

Cena 3 Din. Kdor naroči 10 izvodov, dobi enega v dar.

Oba koledarčka je izdala Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani in se tam naročata.

Mislimo, da ni potrebno ponovno poudarjati, kako lepo delo za misijone vrši tisti, ki razširja in naroča naše zanimive in lepe misijonske koledarčke. Zato se za številno naročbo toplo priporočamo.

Velika ugodnost

za tiste, ki naročajo »Zamorčeka« v večjem številu:

Samo 6 Din velja en izvod, kdor naroči 10 izvodov skupaj.

Samo 5 Din velja en izvod, kdor naroči 30 izvodov skupaj.

Naroča se tam kot »Odmev«.

Prošnje.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, sv. Bosku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: T. Š., za ljubo zdravje! E. P., Ljubljana, v neki važni zadevi; M. I., Cankova, za ljubo zdravje in božji blagoslov; A. K., Ptuj, v gmotni zadevi; N. N., v važni družinski zadevi; M. Š., Ljubljana, v zelo hudi stiski; Š. A., za ljubo zdravje; M. L., za spreobrnjenje dveh oseb, za božji blagoslov, mir in edinost.

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu, Mariji Materi dobrega sveta, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, služabnici božji Mariji Tereziji: I. B., Brezovica, za pomoč v neki važni zadevi; N. N., za dobljeno zdravje; T. Z., Središče, za dobljeno milost; N. L., Dolenja vas, za dobljeno pomoč; R. K., Zagreb, za uslišano prošnjo; H. J., Središče, za dobljeno milost; M. A., Postojna, za večkratno uslišanje.

Spomin na umrle.

† Preč. o. Dakar, misijonar v Afriki. — Andrej Podržaj; Marija Velenšek, Ostrožno; Ivanka Velkavrh, Brezovica; Marija Čuden, Dragomer; Lizika Natlačen, Rečica; Valentin Dežman, Radovljica; Helena Grošl, Ljubljana; Mihelič Marija, Ljubljana; Neža Smolej, Kranjska gora; Ana Valenčak, Kozje; Anica Jug, Celje.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

